

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 38/23

Люксембург, 1 март 2023 г.

Решения на Общия съд по дела T-480/20 и T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics и Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Комисия

За предоставена от Китай субсидия може да отговаря Египет като държава на произход или износ на продукт, засегнат от изравнителни мерки

На предприятия, установени в Египет в Китайско-египетската суецка зона за икономическо и търговско сътрудничество, но субсидирани от Китай, могат да бъдат налагани изравнителни мита.

След жалба, подадена на 1 април 2019 г., Европейската комисия приема Регламент за изпълнение 2020/776 за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на определени тъкани от тъкани и/или прошити стъклени влакна (наричани по-нататък „ТСВ“) с произход от Китай и Египет¹.

След втора жалба, подадена на 24 април 2019 г., Комисията приема и Регламент за изпълнение 2020/870 за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното изравнително мито, наложено върху вноса на продукти от стъклени влакна с непрекъсната нишка (наричани по-нататък „РСВ“) с произход от Египет, и налагане на окончателно изравнително мито върху регистрирания внос на посочените РСВ². РСВ представляват основната суровина, използвана за производството на ТСВ.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (наричано по-нататък „Hengshi“) и Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (наричано по-нататък „Jushi“), две учредени съгласно египетското законодателство дружества, чиито акционери са китайски образувания, произвеждат и изнасят ТСВ за Европейския съюз. Jushi освен това произвежда и изнася РСВ за Съюза. Тези две дружества са установени в Египет в Китайско-египетската суецка зона за икономическо и търговско сътрудничество (наричана по-нататък „зоната СИТС“), която е създадена съвместно от Египет и Китай съобразно съответните им национални стратегии, а именно Плана за развитие на коридора на Суецкия канал за Египет и инициативата „Един пояс, един път“ за Китай. Последната инициатива позволява на китайското правителство да предоставя някои предимства, по-специално финансова подкрепа, на китайските предприятия, установени в зоната СИТС.

¹ Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/776 на Комисията от 12 юни 2020 година за налагане на окончателни [изравнителни] мита върху вноса на определени тъкани от тъкани и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/492 на Комисията за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкани и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет (ОВ L 189, 2020 г., стр. 1).

² Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/870 на Комисията от 24 юни 2020 година за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното изравнително мито, наложено върху вноса на продукти от стъклени влакна с непрекъсната нишка с произход от Египет, и налагане на окончателно изравнително мито върху регистрирания внос на продукти от стъклени влакна с непрекъсната нишка с произход от Египет (ОВ L 201, 2020 г., стр. 10).

Тъй като се считат за увредени от наложените от Комисията изравнителни мита, Hengshi и Jushi сезират Общия съд с жалба за отмяна на Регламент за изпълнение 2020/776. С отделна жалба Jushi иска освен това отмяна на Регламент за изпълнение 2020/870.

Като отхвърля тези жалби, Общият съд уточнява условията, при които Комисията може да вмени на правителството в държавата на произход или износ на даден продукт отговорността за субсидиите, предоставени от правителството на друга държава, с оглед налагането съгласно основния антисубсидиен регламент³ на изравнително мито върху вноса на съответния продукт в Съюза.

Съображения на Общия съд

В подкрепа на жалбите си жалбоподателите по-специално изтъкват основание, изведено от нарушение на член 3, точка 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент, съгласно който се счита, че съществува субсидия, ако е налице финансово участие от страна на правителството в държавата на произход или износ. В това отношение жалбоподателите оспорват в частност доводите на Комисията в регламентите за изпълнение, състоящи се във възлагане на египетското правителство на отговорността за финансови помощи, предоставени от китайски държавни или публични органи на предприятия, установени в зоната СИТС.

Най-напред Общият съд отхвърля оплакването на жалбоподателите за грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията при тълкуването на понятието „правителство“ в държавата на произход или износ по смисъла на член 3, точка 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент.

Що се отнася до това понятие „правителство“, Общият съд отбелязва, че член 2, буква б) от основния антисубсидиен регламент само го определя като включващо държавните или публичните органи на държавата на произход или износ. От тази разпоредба обаче не следва, че правителството в държавата на произход или износ на съответния продукт не може да носи отговорност за финансово участие въз основа на наличните конкретни доказателства. Освен това фактът, че този регламент изисква финансовото участие да е предоставено от правителството „в рамките на територията на дадена държава“⁴, не означава, че това участие трябва да произхожда пряко от правителството в държавата на произход или износ.

Така основният антисубсидиен регламент не изключва възможността за финансово участие, което се предоставя на установени в Египет предприятия от китайски държавни или публични органи, а не пряко от египетското правителство, отговорност да може да носи последното като правителство в държавата на произход или износ.

Този извод е относим в още по-голяма степен в специфичния контекст на зоната СИТС, който позволява на китайското правителство да предоставя пряко всички мерки за улесняване, присъщи на китайската инициатива „Един пояс, един път“, на китайските предприятия, установени в тази зона. При тези условия не може да се приеме, че икономическа и правна договореност с обхват като този на зоната СИТС, не попада в приложното поле на основния антисубсидиен регламент.

По-нататък, Общият съд отхвърля довода на жалбоподателите, че тълкуването от Комисията на член 3, точка 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент противоречи на член 10, параграф 7 и член 13, параграф 1 от същия регламент.

В това отношение Общият съд изтъква, от една страна, че член 10, параграф 7 от основния антисубсидиен регламент, който налага на Комисията, сезирана с жалба, да покани съответната държава на произход или износ за консултации, с цел да се изясни ситуацията, не изключва възможността за консултации с

³ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 55).

⁴ Основен антисубсидиен регламент, съображение 5.

правителството на посочената държава относно финансовото участие, за което то може да отговаря. Впрочем в настоящия случай от преписката е видно, че Комисията действително е поканила египетското правителство за консултации по въпроси като заемите при преференциални условия, предоставени от китайски образувания.

Що се отнася, от друга страна, до член 13, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, който позволява по-специално на държавата на произход или износ да премахне субсидията, да я ограничи или да вземе други мерки срещу последиците от нея, такава възможност продължава да е налице в случаите, когато за финансовото участие може да отговаря правителството на посочената държава. Така египетското правителство е имало възможност да прекрати тясното сътрудничество с китайското правителство по отношение на финансовите помощи или да предложи мерки за ограничаване на последиците от разглежданите субсидии.

Следователно нито член 3, точка 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент, нито общата му структура изключват възможността правителството на Египет, като държава на произход или износ, да отговаря за предоставено от китайското правителство финансово участие в случай като настоящия.

Накрая, противно на поддържаното от жалбоподателите, този извод се потвърждава по-специално от разпоредбите на член 1 от Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки⁵, с оглед на което трябва да се тълкува основният антисубсидиен регламент.

Член 1, параграф 1, буква а), точка 1 от посоченото споразумение, който член 3 от основния антисубсидиен регламент има за цел да приложи, определя субсидията като финансова помощ от правителство или от какъвто и да било държавен или общински орган на територията на „страна членка“ на СТО. Следователно тази формулировка не изключва възможността правителството на държавата на произход или износ да отговаря за финансова помощ, предоставена от трета държава, щом е достатъчно финансовата помощ от правителство или от какъвто и да било държавен или общински орган да е на територията на „страна членка“ на СТО.

С оглед на тези съображения Общият съд стига до извода, че Комисията е тълкувала правилно член 3, точка 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент и отхвърля изтъкнатото от жалбоподателите основание. Общият съд отхвърля и другите основания, изложени от жалбоподателите с двете жалби, и съответно отхвърля жалбите изцяло.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

Пълният текст на съдебните решения ([T-480/20](#) и [T-540/20](#)) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

⁵ Споразумение за субсидиите и изравнителните мерки (ОВ L 336, 1994 г., стр. 156; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 166), което се съдържа в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

